

# DE POSTRYDER

## DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschijnt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags. Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n<sup>o</sup> 20, en by alle postdirecteurs. Alle toezending van brieven, annonces, g.d.f., enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abbonement is bepaald op 7 fr. binnen de stad.  
 " " " " " " 8 fr. buiten " "  
 Een blad afzonderlijk " " " " " " 20 centimen.  
 De aankondiging in per drukregel " " " " " " 13 " "  
 De reklamen " " " " " " 25 "

By het zenden van aankondigingen is eeneider verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laatste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven gemeten voorleehger conditiën.

TONGEREN, DEN 28 JUNY.

De volgende mededeeling is ons te laet toegekomen om plaats te vinden in ons nummer van verleden zaterdag.

Old Vroenhoven, 22 juny 1864.

Gisteren heeft alhier eene groote plegtigheid ter gelegenheid van het 25jarig jubelfeest van den Z. Eerw. Heer Van Hertem, als pastoor dezer parochie, plaats gehad, waeraen zich een ieder heeft aengesloten om dit feest van zyn welbeminden herder, ten beste op te luisteren.

Reeds dagen bevorens sloeg een ieder hand aan het werk en wedyverde om de kerk, de pastory en de straat, die de jubilaris moest doortrekken, ten meeste te versieren. Daegs voor het feest was de yver op den hoogsten top gestegen; alle handen waren aan het werk, terwyl een bulderend geschut den grooten dag van morgen verkondigde.

Weldra zag men de gemeente geheel ten feeste uitgedost; de kerk zoo van binnen als van buiten en de pastory waren met groene guirlanden en bloemen behangen en met opschriften versierd; de straat was met eereboogen en ter zyde met boomen beplant, aan de kerk en de huizen waperden eene menigte vlaggen.

Zoo ten feeste toebereid wachtte men trotsch den grooten dag af, die tot aller blydschap ten heerlykste verscheen en het gunstigste weder voorspelde. Met vernieuwden yver werd de laatste hand aan het werk geslagen om de kroonen en de versiersels aan de eereboogen aan te brengen.

Naarmate het uer naderde stroomde van alle kanten eene menigte volks toe, om het plegtig feest by te woonen.

Omstreeks 10 ure, begaven zich de leden van het arm-gemeente- en kerkbestuur, voorafgegaan van de schoolkinderen en gevolgd door een groot getal kinderen in het wit gekleed waarop volgden drie kleinen, op de smaakvolste wyze gekleed, dragen te eene herderschap, naar de pastory om Z. Z. Eerw. van daar naar de kerk te begeleiden. Z. W. Eerw. had ter zyde Mgr. Schoeyen, pastoor-deken van St-Servaes te Maestricht en den Eerw. heer Roersch, pastoor-deken te Sittard en kanonik van het kapittel te Roermond.

Gedurende den optogt zongen de schoolkinderen, onder leiding van onzen zoo yverigen onderwyzer, verscheidende lofzangen, te dier gelegenheid uitgekozen, terwyl een daverend geschut den aenvang van het feest in de verte verkondigde.

Op het kerkhof gekomen, werd de heer pastoor ontvangen door een groot getal priesters welke hem processiesgewyze de kerk binnen leidden. By het binnentreden der kerk, hief het zangkoor den blyden lofzang *Vivat in aeternum* aan.

Daerna beklom de jubilaris het altaer om de plegtige hoogmis te zingen. Z. W. E. werd bygestaan door Mgr. den deken van St-Servaes, den Z. Eerw. heer deken van Sittard, den Z. Eerw. heer pastoor van St-Mathias te Maestricht en den W. Eerw. heer Haesen uit deze gemeente.

Na het Evangelie beklom de W. Eerw. heer Nicolaes, kapelaen in St-Servaes, den predikstoel. Deze waerde zoon dezer gemeente schetste op de welsprekendste wyze, in de levendigste kleuren af, het geluk eener parochie, een zo vromen herder te bezitten, welke door zyne liefde en bezorgdheid voor de hem toevertrouwen, zich de wederliefde, achtung en gehechtheid van allen heeft verworven. In zyne redevoering behandelde hy met het meeste talent, in het breede, de zending van den priester in zyne maetschappelyke betrekking en als gezant van God en eindigde met den jubilaris geluk te wenschen door dien hy door zyne deugden en een voorbeeldig leven, gedurende zyne priesterlyke loopbaen, alles voor allen was geworden. — hem nog lange jaren en nog een tweede of gouden jubelfeest, tuschen zyne zoo geliefde parochianen toewenshende; hy gelukwenschte verder de parochianen een zo deugzamen en yverigen Herder te bezitten, wärschat eener parochie, en vermaende hen zich immer al meer en meer aan hem te hechten.

Deze redevoering, met het den spreker bekende talent uitgesproken, maakte den meesten indruk op de toehoorders; menige traen van aendoening zag men vloeyen.

Gedurende de mis heerschte de meeste aendacht, en wel degelyk, een ieder was met een heiligen eerbied bevangen; de Herder droeg den Allerhoogste het H. Offer op voor zyne geliefte kudde, en deze, neêrgeknielt voor het Altar des Heeren, smeekte Godes zegen voor den dierbaren Herder af.

Men moet tegenwoordig zyn geweest om te kunnen bessefen welke indruk deze plegtigheid maakte.

Na den lofzang van dankzegging, werd de heer Pastoor naar de pastory teruggeleid.

By het uittreden der kerk, werd de jubilaris, door den heer burgemeester der gemeente, namens de ingezetenen, in

de hartelykste bewoordingen gelukwenscht met zyn 25jarig jubelfeest en namens de ingezetenen een geschenk aangeboden. De burgemeester zeide zich geheel vereerd te gevoelen dit geschenk te kunnen aanbieden niet om deszells innerlyke waerde, maer omdat in dat geschenk opgesloten ligt de liefde en gehechtheid der parochianen voor hunnen Herder, wyl een ieder, als om stryd, iets dieraen heeft willen bydragen, ten einde een blyk te geven zynere onbegrensde liefde en innige gehechtheid voor al de moeite die Z. W. E. zich gedurende zyne priesterlyke loopbaen getroost heeft, voor dier bezorgdheid die hy altyd voor het welzyn van allen aan den dag gelegd heeft en voor die wyze voorzichtigheid waardoor hy immer de eensgezindheid, waer geluk eener gemeente, heeft weten te bewaren en te bevorderen.

Hy uitte den vurigen wensch dat Z. W. E. nog lange jaren aan het hoofd der parochie moge staan en dat de gemeente nog getuige zy van het 50 jarig of gouden jubelfeest!

Dit gefindigd werd de jubilaris door den waerden kapelaen der parochie gelukwenscht. Deze gevoelde zich ten uiterste gelukkig zynen dierbaren pastoor, wien hy eene vaderlyke liefde-toe draegt, op dien blyden dag, een blyk zynere innige gehechtheid te kunnen toespreken. In schoone dichtregelen schetste hy de deugden en de verdiensten van zynen eerbiedwaardigen pastoor af.

Deze toespraken werden door al de aanwezigen met de warmste deelneming toegejuicht.

De jubilaris ten diepste bewogen, beantwoordde deze herhaalde blyken van liefde met de indrukwekkendste bewoordingen.

Hierna vereenigde de jubilaris, de III. geestelyken en de leden van het Arm-gemeente- en kerkbestuur aan tafel, alwaar de meeste broederlykheid heeft geheerscht.

De dag van gisteren zal steeds in aengename herinnering blyven zoo hy den Herder als by de parochianen en by allen die dit indrukwekkend feest hebben bygewoond. Het is een dag waarop een nieuw verband is ontstaan tuschen den Herder en zyne kudde, een dag waarop de liefde-banden die den herder en zyne aenvertrouwen sinds jaren aan elkander vasthechten, nauwer, ja ten nauwste aengehaald, dat zy onverbreekbaar zyn geworden. De verbiedwaerdige Herder verkoos dit feest niet; in zyne welbekende nederigheid verlangde hy dit schoone typerk van zyn leven, stil, door eene innerlyke dankzegging aan den Allerhoogste, te laten voorbygaan, doch de aendrang der parochianen was zoo groot dat alle tegenhouden onmogelyk was; de parochianen wilden, ja moesten dat wat in hun hart opgesloten was, namenteelyk liefde en gehechtheid voor hunnen Herder, op eene schitterende wyze toonen; het hart moest lucht gegeven worden.

Ein ieder was dan ook ten uiterste getroffen door dit plegtig feest, hetwelk dan ook wezenlyk een algemeen feest mag genoemd worden, wyl het uit geheel vryen wil is opgekomen en noch opgelegd noch uitgelekt is.

Niettegenstaende de groote toeloop van volk heeft de beste orde geheerscht, niet het minste ongeval is te betreuren.

Dank aan allen welke tot opluistering van dat feest hebben bygedragen, dank voornamenteelyk aan Mgr. den deken van St-Servaes, welke door zyne tegenwoordigheid en byzondere medewerking zoo zeer heeft bygedragen tot opluistering van het feest en daerdoor zoo zeer getoond heeft dat onze Herder die zelfde achtung die zyne parochianen voor hem hebben ook by zyne buerheid geniet; dank aan onzen yverigen kapelaen welke noch tyd noch moeite gespaerd heeft om het feest zoo schitterend mogelyk te maken; dank aan de III. geestelyken welke het feest met bunnre tegenwoordigheid hebben vereerd; dank aan allen die tot het feest hebben medegewerkt; maer ook byzonderlyk dank aan onzen welgeliefden Herder, welke zich dit feest in zoo ruime mate heeft waerdig gemaakt en de parochianen alzoo in de gelegenheid heeft gesteld hem een blyk van onbegrensde liefde en achtung en innige gehechtheid te geven in de hoop dat de hemel hem nog vele jaren schenke opdat nu dit 25 jarig ook nog eens het *zyftig jarig of gouden jubelfeest* met die zelfde liefde, met die zelfde eensgezindheid en met die zelfde geestdrift als het tegenwoordige, moge gevierd worden.

Dit is de vurige wensch der parochianen!!!

### Dood van den koning van Wurtemberg.

Men schryft uit Stuttgardt, 25 juny:  
 Koning Frederik-Karel-Wilhelm I, koning van Wurtemberg, is dezen morgen ten 5 ure, in zyn kasteel van Ravenstein overleden.

Koning Wilhelm-Frederik-Karel was den 27 september 1781 geboren. Dientengevolge had hy den ouderdom van

83 jaren bereikt.  
 Den 13 oktober 1816 was hy zynen vader, koning Frederik, opgevolgd.

Hy had een eerste huwelyk aengegeen met de groot-hertogin Catharina van Rusland, dochter van Paul I en weduwe van prins Georges van Holstem-Oldenburg en had in een tweeden echt zyne nicht de prinses Paulina-Theresia-Louisa, dochter van wylen den hertog Lodewyk van Wurtemberg geluwd; deze overleeft hem.

Zyn opvolger is prins Karel-Frederik-Alexander, die uit het tweede huwelyk is voortgesproten.

De nieuwe vorst is geboren den 6 maart 1823. Hy heeft dus thans den ouderdom van 41 jaren en eenige maanden bereikt.

Den 4 july 1846 is hy met de groot-hertogin Olga, van Rusland, dochter van wylen keizer Nikolaes I, in den echt getreden; die prinses werd den 11 sept. 1822 geboren.

Wy vinden in een fransch dagblad belangryke byzonderheden over het afgezonderd leven van onzen Heiligen-Vader.

Daer is niet de minste kwestie waer Zyne Heiligheid niet mede bezig gehouden geweest is, jegens welke hy zyn gevoelen niet uitdrukte. De Staatssekretaris komt elken dag met den Heiligen-Vader werken, gelyk Colbert met Lodewyk XIV, met dit verschil nogtans dat de Heilige-Vader alles op zyn dromke weet, dat hy veel werkt, dat hy over alles het opzigt heeft, dat hy ongeveer negen uren daegs zich met de zaken bezig houdt, dat hy noch jaegt noch speelt, dat hy zelfs verhoor in zyne wandelingen geeft, en dat zyn leven zoo vol werk is, dat niet een koninklyk of ministerieel paleis in Europa er zooveel oplevert.

De Paus is, om zoo te zeggen, maer vry van zes tot acht uren 's morgens, en van half twee tot half vier. Er blyft hem zoo weinig tyd tot lezen over, dat het voor hem eene ware vreugd is als er, ter gelegenheid van den feestdag eens heiligen, geen verhoor gehouden wordt. Dit gebeurt maendelyks omtrent dry malen, en dan gaet hy in den hof met jonge kerkvoogden een *lezingsbad* nemen. De *Somma*, van Sant-Thomas, de *Dante*, de groote synthetische werken, zyn zyne geliefde boeken.

— *Huwelyk tuschen bloedverwanten.* — Een geneeskundig tydscrift deelt de volgende aenteekeningen mede, welke wy om hun maetschappelyk belang overnemen:

In de geneeskundige vergadering welke te Washington heeft plaats gehad, heeft D. S. M. Bemis, van Kentucky, een merkweerdig verslag gedaan over de rampspoedige gevolgen die de huwelyken tuschen naestbestaende bloedverwanten na zich slepen. De aenhoudenle opzoekingen door D. Bemis gedaan, hebben hem bewezen dat 10 p. e. der doofstommen, 5 p. e. der blinden, en ongeveer 15 p. e. der onnoozelen in de verschillende gestichten, gesproten zyn uit twee neven van den eersten graed. Op 789 huwelyken tuschen regtszweers, heeft de heer Bemis vastgesteld, dat 256 blinden, stom-dooven en onnoozelen werden voortgebracht.

Het is vooral in den Staat Ohio, dat D. Bemis zyne belangryke en nuttige opzoekingen heeft gedaan. In de graefschappen van het binnenland, waer de optelling van 1850 eene bevolking gevonden heeft van 1,528,328 zielen, heeft de geleerde dokter 483 huwelyken gevonden tuschen neven van den eersten graed. Van dit getal zyn er 332 onvruchtbaar gebleven, of hebben gezonde kinderen voortgebracht, terwyl 151 andere, ziekelijke kinderen ter wereld bragten.

De byzondere opgaven voor grondslag nemende van eene algemeene tabel voor geheel de Vereenigde Staten, zou men op eene witte bevolking van 24 miljoen zielen, de volgende uitslagen bekomen: 6,321 huwelyken tuschen regtszweers, waer van 3,677 ongezonde kinderen voortbragen in de volgende evenredigheid: 1116 stom-dooven, 468 blindgeborene, 1877 onnoozele en 239 klerzieke.

De huwelyken tuschen neven van den eersten graed zyn veel zeldzamer in de Vereenigde-Staten dan in Europa; nogtans bewyzt het werk van D. Bemis tevens, dat zy neg te talryk zyn, en welke droeve gevolgen er uit spruiten voor den physieken en verstandelyken toestand der kinderen.

Verscheidene Staten der Unie, Kentucky onder anderen, hebben onlangs eene wet gestemd, die uitdrukkellyk het huwelyk tuschen regtszweers verbiedt. In tegenwoordigheid van de gevolgen, die wy aangeduid hebben, is zulke wet een maetregel van maetschappelyke voorzichtigheid, en bykans van menschevendheid.